

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

هموطنان عزیز،

در غم فراق علمدار انقلاب، رهبر عظیم الشان مان "سید علی خامنه‌ای" رضوان الله علیه با اندوهی فراوان به سوگ نشسته‌ایم. مولا و مقتدایمان رفت اما رفتنش پایان نیست، آغاز حضوری است گسترده‌تر از زمان و فضا از مکان. سینه‌ها سنگین و مال آمال درد است، نه فقط از داغ فراق، بلکه از خون دل‌هایی که خورد و دم نزد وهمچون پدری مهربان راهبری کرد. او معمار بزرگ انقلاب بود، مردی که از ایران زخمی بعد از جنگ هشت ساله، ایرانی مقتدر و قوی ساخت، مردی از جنس نور و با صلابت چون کوه.

یاد و نامش در زمزمه‌ی دل‌های بیدار تکرار خواهد شد تا همیشه، تا آنجا که زمان نفس می‌کشد.

إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

حسن دوطاقي، سرکنسول جمهوری اسلامی ایران در هنگ‌کنگ و ماکائو، ۱۰ اسفند ۱۴۰۴